“El llibre fa una aportació a la globalitat de l’arqueologia del vi”

“El llibre fa una aportació a la globalitat de l’arqueologia del vi”

Entrevista a la Dra. Marta Prevosti, investigadora de l’ICAC i coeditora de *El vi tarraconense i laietà: ahir i avui*. El llibre, que acaba de sortir dins de la sèrie Documenta de l’ICAC, és un recull de les aportacions del simpòsium que va tenir lloc a Tarragona i a Teià el 2007, organitzat per l’Ajuntament de Teià, l’Institut Català d’Arqueologia Clàssica i el Museu d’Arqueologia de Catalunya. El volum aplega articles d’André Tchernia, Jean-Pierre Brun, Joan Miquel Canals, Loïc Buffat, Pere Castanyer, Josep Maria Nolla, Joaquim Tremoleda, Albert López Mullor, Ramon Járrega Domínguez, Josep Antoni Gisbert Santonja, Julia Beltrán de Heredia Bercero, Montserrat Comas i Solà, Cèsar Carreras, Pere Izquierdo i Tugas, Antoni Martín i Oliveras (també coeditor), Ferran Bayés i Colomer, i la mateixa Marta Prevosti.

Contingut extret de la web de l'ICAC (www.icac.cat)

Què representa aquest llibre per a l'arqueologia?

Ha de ser una fita important per a l'arqueologia del vi en el context de Catalunya. Fa una aportació sobre la globalitat de l'arqueologia del vi, que tradicionalment s'ha fet sobretot des de l'estudi de les àmfores i les terrisseries productores d'àmfores. Aquest volum, en canvi, a més de tractar d'àmfores recull una sèrie d'altres aspectes molt interessants sobre el tema que el converteixen en un llibre sobre el vi romà d'abast molt ampli.

Aspectes com ara quins?

Són temes en què no s'han centrat tant els arqueòlegs i que aquest llibre, sense deixar de banda les àmfores, exposa: el comerç, la producció, la inversió, la propietat, els centres productors, l'artesanat, les vil·les, els vaixells ensorrats (que transportaven aquest vi i que són una font d'informació molt important per a l'arqueologia), els ports a través dels quals passava el vi, la consideració de les qualitats del vi…

Contingut extret de la web de l'ICAC (www.icac.cat)

La consideració de les qualitats del vi?

Sí. L'article d'André Tchernia, que dóna gust de llegir, parla de l'apreciació de la qualitat del vi des de l'antiguitat fins a l'època moderna. És a dir, per què s'atribueix qualitat a uns vins i a altres no, i com això varia a través del temps. És un tema nou. Ell explica que, per exemple, el vi blanc en la majoria d'èpoques és més apreciat que el vi negre, que és més de segona, per al poble, i la gent que es considera refinada han de prendre vi blanc perquè el negre desclassa.

També hi ha un article d'un autor aliè a l'arqueologia.

Sí, un enòleg, que fa un contrast molt interessant amb l'actualitat. Explica les tècniques actuals de l'elaboració del vi i les tendències en la producció: les exigències del públic que estan dirigint les tècniques i les línies de recerca més innovadores.

Dóna'ns un altre exemple de la globalitat d'enfocaments amb què es tracta el vi al llibre.

L'article de Loïc Buffat sobre l'arqueologia de la vinya, sobre el funcionament de la producció començant per l'excavació de les mateixes rases per plantar-hi els ceps, i tenint com a marc de recerca tot un treball que estan fent els francesos d'estructures agràries, que aquí encara no es fa.

Marta Prevosti al seu despatx de l'ICAC.

Abans deies que el llibre és important en el context català.

Sí, però va més enllà de l'àmbit català. Conté temes de caire general sobre el vi i hi ha, també, un article del País Valencià sobre la zona de Dénia i un altre de la Galia Narbonensis. Són les zones veïnes, que estan dins del mateix fenomen econòmic i dins de la mateixa xarxa comercial. D'altra banda, també s'ha de dir que el llibre fa un repàs de totes les fonts que tracten sobre l'arqueologia del vi de l'àrea catalana.

En dos articles es parla de la Cella Vinaria de Teià.

De fet el simposi es va fer arran de l'estudi del jaciment del Veral de Vallmora, la Cella Vinaria de Teià. Toni Martín i Ferran Bayès hi van descobrir un nou tipus de premses que tenien els contrapesos enterrats en un sot de forma quadrada molt gran i profund davant de l'àrea de premsatge. De forats quadrats d'aquests se n'havien trobat a davant de moltes premses de l'àrea costanera catalana i no s'havia sabut interpretar així.

Contingut extret de la web de l'ICAC (www.icac.cat)

Això permet reinterpretar totes aquestes instal·lacions costaneres?

Sí, eren anclatges del contrapès de la premsa. A més, per contrastar aquesta interpretació es va voler convidar al simpòsium Jean-Pierre Brun, una gran autoritat sobre el tema, a qui li va semblar molt plausible.

El jaciment de Vallmora s'està museïtzant. Quina peculiaritat tindrà?

De jaciments museïtzats que tinguin premsa n'hi ha uns quants a Catalunya (la vil•la de Vilauba al Pla de l'Estany o la vil·la de Pla de Palou a Platjo d'Aro) però no són jaciments on s'hagi reconstruït res: s'ha museïtzat el que es veu i prou. A Teià, en canvi, s'ha anat més enllà, perquè s'hi reconstrueix tota la premsa: les parts que falten es reposen perquè s'entengui com funcionava. Pensen fins i tot que es podrà moure la premsa per veure com es premsava. Són premses molt grans: el prelum (la biga) era de nou metres. Imaginem-nos la sala que havia de ser!

Carme Badia i Puig

Abril del 2009

Contingut extret de la web de l'ICAC (www.icac.cat)